

Injurie-sag: Nærkamp om ytring

Det endte med forlig, da Den Danske Forening trak FORSKERforum i retten. Sagen handlede om journalisters og forskeres ytringsgrænser

Hvad må man sige om Den Danske Forening? Kan man vurdere og beskrive den på baggrund af begivenheder, ytringer og medlemmer, der gennem tiden har optrådt i forbindelse med foreningen, eller må man nøjes med at beskrive foreningen som den selv vil beskrives, nemlig som en "ikke-yderligtgående forening"?

Det var humlen i den injuriersag, som Den Danske Forening (DDF) rejste gennem foreningens juridiske konsulent Ole Hasselbalch. Baggrunden var en artikel på FORSKERforum.dk om uredelighedssagen mod eks-psykologiprofessor forsker Helmuth Nyborg. Kernen i uredelighedsanklagen mod Nyborg er, at han har brugt helt uvidenskabelige og politiserede data, som stammer fra DDFs "statistikker" Ebbe Vig. Og derfor beskrev FORSKERforum DDF, og det blev kort gjort sådan: "Den Danske Forening er kendt for at være stærkt indvandrersjælden med racebiologiske teorier, samt at give plads for højreorienterede sympatier helt ud til neo-nazisme og holocaust-benægtelse".

Det skudsmål fik Ole Hasselbalch til at fare i flint og kræve passagen trukket tilbage samt en erstatning på 25.000 kroner. FORSKERforum havde i første omgang beklaget formuleringen som "ubegrundet", men det krævede DDF ændret til "uberettiget", hvilket FORSKERforum nægtede, hvorefter injuriersagen blev anlagt med DDF-krav om erstatning på 25.000 kr.

Efter måneders forhandlinger blev sagen imidlertid forliget ved, at FORSKERforum "tilbagekalder og beklager formuleringen" (se s. 4 i sidste nummer). Retten har efterfølgende afgjort, at hver part afholder egne advokatomkostninger.

Forsker: Chikane skal skræmme forskere og journalister

Ph.d.-stipendiat Chris Holmsted, der forsker i politisk ekstremisme ved Institut for Kultur og Identitet på RUC, har fulgt sagen med interesse og fortolker den som et udtryk for en grænsekamp om journalisters og forskeres ytringsfrihed.

"Som forsker er det meget væsentligt, at man kan bringe sin forskning til torvs. Så det er vigtigt at kunne anvende de betegnelser, der er dækkende. For eksempel at sige, at DDF hører til på den yderste højrefløj. Hvis ikke man kan få lov at kalde en spade for en spade, så giver man et forskningsområde,

der har stor betydning for vores demokrati, mundkurv på. I den forstand kan man opfatte DDFs injuriersag som simpel chikane, der skal skræmme journalister og forskere," siger han, der for Socialministeriet har lavet en kortlægning af den danske højre- og venstre-ekstremisme.

“

Når Neerup Buhl kan være medlem af både DDF og aktiv skribent i bladet DANSKEREN samt være medlem af det seminazistiske Danskernes Parti fremgår det vel klart, at DDF 'giver plads for' neo-nazier. . .

Ph.d.-stipendiat Chris Holmsted

Selv om Den Danske Forening gerne vil omtales som ikke-yderligtgående, mener Chris Holmsted, at foreningen gennem tidens løb har så mange links og forbindelser til højreradikale grupperinger, at FORSKERforums beskrivelse af foreningen – at de er kendt for stærk indvandrersjælden osv. – faktisk er korrekt.

"Det er et faktum, at foreningen i halvfemserne tiltrak personer med stærkt indvandrersjældne, raceteoretiske og neo-nazistiske synspunkter. For eksempel findes der fotodokumentation fra et møde, hvor nazi-lederen Marcel Schilf deltager, og der er talrige eksempler op igennem halvfemserne," siger Chris Holmsted.

"Den Danske Forening er i halvfemserne den vigtigste gruppering på den yderste højrefløj. Det er den, der støber kuglerne til konfrontationen omkring indvandrerne i den periode, og mange yngre højreradikale ser op

Den danske ultra-højrefløj netværker: Psykologiprofessor Helmuth Nyborg brugte politiserede data fra Den Danske Forenings 'rigsstatistikker'. Og i maj 2011 optrådte han såmænd for "Dansk Selskab for Fri Historisk Forskning" og lod sig her forveje sammen med Daniel Carlsen, formanden for semi-nazipartiet Danskernes Parti (foto: Redox)

til dem. Det er ikke det samme som at sige, at de er nazistiske. Men de har haft nazistiske medlemmer og medlemmer med nazistiske synspunkter, og foreningen har et eftermæle, der refererer til den her periode. Det kan man ikke komme uden om," siger Chris Holmsted.

Han ser det også som en klar indikation, at PET i perioder har holdt skarpt øje med aktiviteterne.

'Giver plads for neo-nazi'er

Det er dog ikke kun i historiebøgerne, der findes forbindelser mellem medlemmer af Den Danske Forening og mere højreekstreme grupper. Dokumentationsgruppen REDOX har i fotos afsløret, at DDF i Århus har brugt personer fra højreekstreme grupper som "sikkerhedspersonale".

Holmsted henviser til et aktuelt eksempel i Peter Neerup Buhl. Han er fremtrædende og jævnlig skribent ved DDFs blad 'DANSKEREN', som Ole Hasselbalch i øvrigt er juridisk konsulent for. Men Neerup Buhl meldte sig i sommer ind i Danskernes Parti, hvilket så fremgik af partiets hjemmeside som en vigtig hvervning.

"Når Neerup Buhl kan være medlem af både DDF og aktiv skribent i bladet DAN-SKEREN samt være medlem af det seminazistiske Danskernes Parti, fremgår det vel klart, at DDF 'giver plads for' neo-nazier. . .", konstaterer Chris Holmsted.

Danskernes Partis formand er Daniel Carlsen, der tidligere har erklæret sig som nazist og været organiseret i Jonni Hansens DNSB. I 2011 brød Carlsen dog ud og stiftede det mere renskede Danskernes Parti, hvor 3 ud af 4 spidskandidater er udbydere fra nazi-organisationen DNSB.

Pressenævnet har frikendt Ekstra Bladet for at kalde Daniel Carlsen og partiet for hhv. "nazist" og "naziparti". Chris Holmsted siger, at de er inspireret af det tyske NPD, som navigerer med seminazi-retorik i et land, hvor nazisme er forbudt: "Jeg mener da også, at de er nationalsocialister, for det er altså svært at se den dybe forskel på DNSB og Danskernes Parti. Det nye parti er en mediestrategi, fordi Daniel Carlsen godt ved, at det er utroligt dårligt for et brand at blive stemplet som nazist", mener Holmsted.

'Giver plads for holocaust-benægtelse

Det mest problematiske i FORSKERforums beskrivelse af DDF er ifølge Chris Holmsted

spørgsmålet om holocaust-benægtelse. Her skal man også tilbage i historien for at finde enkeltmedlemmer af DDF, der åbenlyst benægtede nazisternes folkedrab på jøderne. Men bruges begrebet holocaust i en bredere og mere moderne form, så er der friske eksempler.

”Bruger man begrebet som en bredere reference, der ikke snævert forbeholder ’holocaust’ til jødeudryddelser under anden verdenskrig, men også inkluderer folkemord og etniske udrensninger, så har DDF på sin hjemmeside indlæg, der giver markant støtte til den serbiske udrensning af bosniere, og således også folkemord. Som forsker mener jeg, at der i dag reelt er sket en begrebsmæssig ligestilling af begreberne folkedrab og holocaust, hvor det også er journalistisk forsvarligt at bruge udtrykket bredt. Men det er lidt tynd is, for det kan juridisk vendes og drejes.”

lah

Hasselbalch: ’En grov løgn

Ole Hasselbalch forklarer baggrunden for Den Danske Forening injuriersag med følgende skriftlige udtalelse pr email:

”Den beskyldning, Den Danske Forening gik til retten med, da FORSKERforum ikke trak den tilbage, var en grov, klingrende løgn. Ikke blot belastede den foreningens omdømme. Den slags virker også som indirekte censur, fordi sådanne beskyldninger får godtroende mennesker til at lade være med at sætte sig ind i det, foreningen siger. At en forening med en medlemsskare, hvoraf nogen kom hjem fra KZ-lejrene med De Hvide Busser, forlanger nazi-beskyldninger trukket tilbage, kan vel også vanskeligt undre.

Det følger i øvrigt ikke blot af de pressetiske regler, men også af almindelige principper for hæderlig journalistik, at man ikke fremkommer med ærekrænkende beskyldninger uden først at sikre sig, at de er korrekte.

Beskyldninger som dem, der her var tale om, fra personer eller medier, der fremstiller sig som seriøse, har altid fået og vil altid få os til at reagere.”

”DDF vil ikke filtreres ind i nazi-beskyldninger

- forklarer DDFs Ole Hasselbalch, som dog ikke vil tage stilling til, at et centralt DDF-medlem også er medlem af semi-naziparti.

INTERVIEW

Ole Hasselbalch er en anerkendt juraprofessor inden for arbejdsretten. Men ved siden af det har han været formand for Den Danske Forening (DDF). Og pt. fungerer han som ”juridisk konsulent” for foreningen og er som sådan den egentlige bagmand bag injuriersagen mod FORSKERforum.

Han reagerede med sagsanlæg, da FORSKERforum beskrev DDF som værende ”kendt for at være stærkt indvandrersjendtlig med racebiologiske teorier, samt at give plads for højreorienterede sympatier helt ud til neo-nazisme og holocaust-benægtelse” som ”en grov løgn”.

Hvorfor anlagde DDF injurie-sag: Mener du, hele sætningen er løgn – for eksempel også at DDF er stærkt indvandrersjendtlig?

”Det er hele sætningen. Vi havde måske ikke anlagt injuriersag for ’indvandrersjendtlig’ alene, men da sætningen hænger sammen, udtrykker den en løgn. Vi er i øvrigt ikke indvandrersjendtlige, vi er fjendtlige imod indvandringspolitikken”, svarer Hasselbalch.

DDF har jo gennem tiden haft medlemmer, der bl.a. er blevet dømt for racisme og har udtrykt holocaust-benægtelse. Set i lyset af de sager, er det så forkert at sige, at I er kendt for at give plads for de sympatier?

”Man kan jo ikke vide, hvad der er inde i folks hoveder, når de kommer og melder sig ind. Det afgørende for en forening er, hvordan den styres, og hvad holdningerne er bag denne styring. Og hos os er det klart, at vi netop ikke giver plads for de sympatier. Hvis folk giver udtryk for de synspunkter, så bliver de smidt ud. Så det er noget vås.”

Foreningens vedtægter: Eksklusionsgrund

Hasselbalch tilføjer desuden, at han ikke mener, at racisme-domme i dag dokumenterer, at der er tale om raceideologiske synspunkter:

”Straffeloven praktiseres i dag på en måde, at man ikke behøver være racist i sædvanlig gammeldags forstand – altså racebiologisk tænkende – for at risikere en dom efter racismeparagraffen. Så de domme kan ikke bruges til noget mere.”

Men medlemmerne og sagerne har været der. Så historisk set, er det så også noget vås?

”Ja. Det er også vås, hvis man ser det historisk. Vi har overhovedet ikke haft de

eksempler de sidste 10-15 år. De stammer fra begyndelsen af halvfemserne, og der blev ryddet op i de få, der dukkede op, så snart de blev kendt”, siger Hasselbalch og refererer desuden til foreningens vedtægter, hvor det fremgår, at det er eksklusionsgrund, hvis man er eller har været medlem af ekstremistiske organisationer, herunder nazistiske.

’Beskæftiger os ikke med de mennesker ...

Kan man være medlem af Danskernes Parti og Den Danske forening samtidig?

”Aner det ikke. Det eneste, jeg ved om Danskernes Parti er, at Jyllands-Posten omtaler dem som et udbrøderfortagende fra nynazisterne. Vi har ikke beskæftiget os med de mennesker, og dukker de op, bliver de vurderet ud fra, hvad de siger og foretager sig.”

Et af jeres medlemmer, der skriver i jeres blad DANSKEREN – Peter Neerup Buhl – har jo meldt sig ind i Danskernes Part?

”Jeg kender ikke vores medlemsliste. Buhl har skrevet i bladet og siddet i styrelsen, som han måtte forlade, da hans politiske ambitioner tog en retning, den øvrige styrelse ikke kunne godkende. Men at tro, at han skulle være nazist er – undskyld – idiotisk.”

Forlig: ’DDF har fået vores vilje

Hvorfor indgik DDF forlig med FORSKERforum?

”Vi har fået vores vilje. Udtalelsen er trukket tilbage.”

Men sagen er forligt, og retten har afgjort, at hver part skal bære egne udgifter. Var det hele så ikke stor ståhej for ingenting?

”For mig er omkostningsspørgsmålet temmelig ligegyldigt.”

Hasselbalch udtalte en gang med et smørret grin til Weekendavisen, at DDF forventede at kunne finansiere jeres aktiviteter med de erstatninger, DDF regnede med at få i injuriersager. Ser DDF den slags sager som indtægtskilde?

”Nej. Vi har ikke villet filtreres ind i nazi-beskyldninger, så kom de fra kilder, der kan blive taget seriøst, så har vi ført injuriersager. Men den sidste sag ligger helt tilbage til 2000. Siden har der ikke været nogen”, siger Ole Hasselbalch.

lah

Kynikeren: Få alle med ...

Jeres problem bekræfter en af kynismens grundteorier, nemlig at vi mennesker ønsker at opnå så mange fordele som muligt ved at anstrenge os mindst muligt. Det gælder naturligvis alle. Både studerende, universitetslærere, universitetsledere, bankdirektører og andre.

Jeg ved godt, at min etiske opponenter ikke vil bryde sig om det, men det billede af den vestlige industrikulturs flittige, sparsomme og samvittighedsfulde individer, som Max Weber lægger frem i "Den protestantiske etik og kapitalismens ånd" holder altså ikke i Dagens Danmark. Det gjaldt efter sigende engang i første halvdel af forrige århundrede. Det var måske dengang, medlemmerne af jeres lærerkorps gik i den stråtekte og blev opdraget til at tro på, at vejen til det gode liv gik gennem flid og arbejdsomhed? Men sådan er det ikke længere! Det mest grundlæggende princip i dansk uddannelsespolitik er "gratisprincippet". Og i 95 ud af 98 danske kommuner lever flere indbyggere i af overførselsindkomst end af egen indkomst. "Uengagerede, umodne eller ligefrem dovne studerende" er kun et logisk produkt af en kultur, hvor mindretallet forsørger flertallet. Eller hvad? Kan det hænge sammen på en anden måde?

Hvis vi prøver at se sagen fra de studerendes ende af bordet, hvor engagerende er undervisningen så egentlig? I stedet for at kritisere, skulle vi måske stille lidt højere krav til os selv. "Don't ask what your students can do for you. Ask what you can do for your students".

Nogle steder er undervisningstilbudet med et skema på fire timer nok lidt for begrænset til at kunne fastholde flid og læringslyst hos de studerende.

Både lærere og studerende ville nok tjene deres egne interesser ved at komme op af skyttegravene og koncentrere sig om at få mest muligt ud af den politiske medvind. Regeringens målsætning om, at 25 procent skal have en universitetsuddannelse, giver lærerne en rimelig jobgaranti og de studerende udsigt til et fagligt interessant arbejdsliv. Så hvorfor jamre? Vi har danskerne med os.

Og vi har en solid egeninteresse i at vise, at universiteterne er satsningen værd. Erfaringen viser, at den politiske hermeneutik er lunefuld. Så lærere og studerende bør stå sammen og vise regering og folketing, at pengene går til et godt formål. De sløve studerende må op af hængekøjen. Og de lærere,

der er groet fast i fordums dårlige vaner, må smide skyklapperne og åbne øjnene for, hvad de studerende anno 2013 virkelig tænder på.

Når det er sagt, må jeg medgive, at det ikke er alle studerende, der har den vilje, der skal til for at gennemføre en universitetsuddannelse. Disse studerende bekræfter den ovenfor nævnte teori om mennesket som en grundlæggende doven dyreart. De vælger den letteste uddannelse i studiekatologet. Springer over hvor gærdet er lavest i undervisningen. Forventer at få de bedste resultater ved eksamensbordet for den mindst mulige indsats. De tilgår universitetet som udsalgskunder tilgår Magasin. Hvad kan man gøre ved dem?

Ignorer dem. Hold dem ude med adgangsbegrænsning. Dump dem. Hold dem ude med stopprøver. Eller smid dem hurtigt videre til et andet universitet med en billig bachelorgrad. Alt sammen fint, hvis det ikke lige havde været for den ubehagelige kendsgerning, at Danmark har brug for dem til sidste mand/kvinde for at klare sig i den globale konkurrence. For slet ikke at tale om, at vi har brug for dem til at sikre vores pension.

Vi kan simpelthen ikke risikere at smide slumrende talenter ud med badevandet. Derfor er det nødvendigt med gedigen innovativ tænkning for at sikre, at de slumrende talenter ikke smutter over på en eller anden overførselsindkomst, før vi går på pension. Vi må stå sammen i kampen for at få alle studerende – også de med begrænset fagligt engagement – over dørtærskelen til konkurrencesamfundets arbejdsmarked. Det er Danmarks og vores egen fremtid som pensionister, der står på spil. Så selv om de dovne studerende på en dårlig dag kan sende universitetets APV-score i bund, må vi holde ud og gøre, hvad vi kan, for at få de sidste med. Det gælder Danmarks fremtid. Og vores egen.

Efterlysning:

Manden er ukendt i forskerverdenen, men slet ikke uvigtig. Når landsdommer Henrik Gunst Andersen lander i FORSKERforums spotlys, er det, fordi han er formand for Uredelighedsudvalget UVVU. Det er det udvalg, som i sensommeren lavede en rapportering om hjerneforskeren Milena Penkowa. Og det det udvalg, som fortsat ikke har afleveret sin rapportering om eks-psykologiprofessor Helmuth Nyborg. Nogle meget forargede forskere har indklaget Nyborg for fusk, idet han skulle have kopieret nogle politiserede og absolut uvidenskabelige data, som er produceret af Den Danske Forningsstatistik, Ebbe Dal.

Siden er sagsbehandlingen udviklet sig til en særpræget skandale. Værst er måske, at sagsbehandlingen nu har taget mere end 16 måneder. Der blev klaget i sept. 2011, men først i maj 2012 hold fup-udvalget sit første møde om sagen. Og så regnede klagerne med – og UVVU gav også visse signaler om – at så snart Penkowa-sagen var afgjort i eftersommeren, ville der komme en afgørelse i Nyborg-sagen. Men den kommer bare ikke, og nu er der gået mere end et halvt år.

Fup-udvalget med sine egne regler

Klagerne har ikke hørt fra udvalget siden 28. juni 2012 og det er brud på UVVUs forretningsorden, som siger, at udvalget senest tre måneder efter modtagelsen af en sag skal oplyse sagens parter om sagens forventede forløb og tidspunkt for sagens afgørelse (forretningsordenens §5).

Det er landsdommer Gunst Andersen som har ansvaret for den særprægede sagsbehandling. Hertil hører, at han har skabt sine helt egne regler for, hvordan UVVU skulle sagsbehandle, og de var helt på tværs af, hvad der ellers gælder for den offentlige forvaltning. Det gav Gunst Andersen en påtale fra Ombudsmanden, med påbud om at få orden på udvalgets forvaltning. Men den er han tilsyneladende ligeglad med.

FORSKERforum beder med mellemrum UVVU oplyse, hvornår Nyborg-sagen forventes afgjort? Men udvalget med sine egne regler er fortsat helt tavst.